

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 587/2025
13.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене ББ, адвоката Јоване Шубарић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару К 17/24 од 05.06.2024.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 614/24 од 13.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2025.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене ББ, адвоката Јоване Шубарић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару К 17/24 од 05.06.2024.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 614/24 од 13.11.2024. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару К 17/24 од 05.06.2024. године окривљени АА и ББ оглашени су кривим због извршења кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 33. КЗ и осуђени су на казне затвора у трајању од по две године, у које казне им је урачунато време проведено по решењу о задржавању од 24.06.2023. до 26.06.2023. године.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ у вези члана 350. тачка 5. КЗ, према окривљеном АА изречена је мера безбедности – одузимање предмета, па је од окривљеног одузето путничко моторно возило, модела и регистрације ближе

наведеног у изреци пресуде, са кључевима и саобраћајном дозволом за наведено возило, на име окривљеног.

Поред тога, истом пресудом окривљени АА и ББ су обавезани да солидарно плате на име трошкова кривичног поступка ВЈТ у Зајечару износ од 6.172,83 динара, на име паушала да плате суду износ од по 5.000,00 динара, све у року од 30 дана од правноснажности пресуде, а окривљени АА је обавезан да ВЈТ у Зајечару на име трошкова кривичног поступка плати износ од 36.000,00 динара, на име исплаћених нужних издатака браниоца по службеној дужности адв. Богдана Милошевића, у року од 30 дана од правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 614/24 од 13.11.2024. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљених АА и ББ, а првостепена пресуда је потрђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене ББ, адвокат Јована Шубарић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, повреде одредаба члана 68. став 1. тачака 3) ЗКП и члана 300. став 1. и 6. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане правноснажне пресуде и предмет врати на поновно одлучивање Вишем суду у Зајечару.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези члана 300. ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљене у захтеву истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводима да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по закону не могу заснивати. С тим у вези, као незаконите доказе означава записнике о испитивању сведока ВВ и ГГ, који су испитани дана 24.06.2023. године пред јавним тужиоцем Вишег јавног тужилаштва у Зајечару, супротно одредби члана 300. став 1. ЗКП и члана 68. став 1. тачка 3) ЗКП. Бранилац истиче да су сведоци испитани без присуства окривљене и њеног браниоца, чиме је повређено право на одбрану окривљене и такви записници нису могли бити коришћени као доказ у кривичном поступку. Поред тога, бранилац наводи да је спорна и законитост самог записника о испитивању сведока, јер су сведоци испитани без личних докумената, на који

начин тужилаштво није могло да утврди идентитет ових сведока, па је ове записнике требало издвојити из списка предмета.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене су, по налажењу овог суда, неосновани.

У списима предмета се налази посебан омот Вишег суда у Зајечару Кппр 24/23, у коме је одобрење судије за претходни поступак Вишег суда у Зајечару, а по предлогу ВЈТ Зајечар Кт 36/23 од 24.06.2023. године, за испитивање сведока ВВ и ГГ, оба држављани Сирије, у предистражном поступку који је водио ВЈТ у Зајечару у предмету Кт 36/23 против окривљених АА и ББ, због кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 33. КЗ.

У списима предмета се налазе и записници о испитивању сведока, у којима је наведено да су сведоци ВВ и ГГ испитани пред Вишим јавним тужилаштвом у Зајечару Кт 36/23 дана 24.06.2023. године, да је сваки од наведених сведока испитан посебно у присуству јавног тужиоца, преводиоца и записничара, а који преводилац је претходно, у смислу члана 86. став 3. ЗКП, положио заклетву. Након тога је председник већа, на главном претресу пред Вишим судом у Зајечару у предмету К 17/24, дана 29.05.2024. године, прочитао исказе сведока ВВ и ГГ, уз сагласност браниоца окривљене адвоката Миљана Милића.

Одредбом члана 300. став 1. ЗКП прописано је да је јавни тужилац дужан да браниоцу осумњиченог упутити позив да присуствује саслушању осумњиченог, односно да осумњиченом и његовом браниоцу упутити позив, а оштећеног обавести о времену и месту испитивања сведока или вештака. Ставом 6. истог члана је прописано да ако позив осумњиченом и његовом браниоцу није достављен у складу са одредбама овог законика, односно ако се истрага води против непознатог учиниоца, јавни тужилац може предузети испитивање сведока или вештака само по претходном одобрењу судије за претходни поступак.

Како је јавни тужилац ВЈТ у Зајечару, у предистражном поступку који је водио, пре испитивања наведених сведока, прибавио одобрење судије за претходни поступак, у складу са цитираном одредбом члана 300. став 6. ЗКП, а чији искази су прочитани уз сагласност браниоца окривљене на главном претресу, то су наведени докази изведени у свему у складу са одредбама ЗКП, па су такви искази сведока законити доказ и исти се могу користити као доказ у кривичном поступку.

Стога су по налажењу Врховног суда неосновани наводи одбране да су побијане пресуде засноване на незаконитим доказима, односно да је извођењем наведених доказа, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поред изнетог, бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости нумерише и повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, 440. ЗКП, 16. ЗКП. Истичући повреду одредбе члана 16. став 4. ЗКП, бранилац оспорава изведене доказе који су указивали на прибављену противправну имовинску корист, те износи сопствену оцену изведених доказа, оспорава утврђено чињенично стање и правну квалификацију кривичног дела, на који начин истиче повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Међутим, повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, члана 440. ЗКП и 16. ЗКП, сходно одредби члана 485. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле нису дозвољени разлози, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић